

Број: 05-05-1-3687-2/10
Сарајево, 10. септембар 2010. године

BOSNA I HERCEGOVINA PREDSJEDNIŠTVO Tajništvo / Sekretarijat			
13.09.2010			
PREMIJENI	PROJEKTOVAN	PROJEKTOVAN	PROJEKTOVAN
0102-02-1a-1042/10			

B

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор између Босне и Херцеговине и Црне Горе о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 09. јула 2010. године у Сарајеву.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Миковић

MFA-BA-MPP

Broj: 08/1-22-12681-1/10
Datum: 07.08.2010.godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO 08. 08. 2010			
Opis posla	Klasifikacijski oznaka	Redni broj	Prat. priloge
05	057	3687	

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, dostavlja se

U prilogu dostavljamo Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, potpisan u Sarajevu 09. jula 2010. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom i crnogorskom jeziku, kao i Zaključak Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Podsjećamo da je Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na svojoj 72. sjednici, održanoj 20. maja 2010. godine donijelo Odluku o prihvatanju predmetnog Sporazuma i ovlastilo g. Barišu Čolaka, ministra pravde Bosne i Hercegovine, da potpiše ovaj Sporazum.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na svojoj 130. sjednici održanoj 19. augusta 2010. godine utvrdilo je Prijedlog Odluke o ratifikaciji predmetnog Sporazuma.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da provede dalji postupak ratifikacije Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima.

S poštovanjem,

[Handwritten signature]

**UGOVOR
IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I CRNE GORE
O PRAVNOJ POMOĆI U
GRADANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA**

Bosna i Hercegovina i Crna Gora (u daljnjem tekstu: države ugovornice),
u želji za razvijanjem saradnje u oblasti pravne pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, a u cilju efikasnijeg ostvarivanja prava i interesa svojih državljana, kao i unaprjeđenja sveukupnih odnosa i saradnje između dvije države, sporazumjele su se o slijedećem:

PRVO POGLAVLJE

OPĆE ODREDBE

Pružanje pravne pomoći

Član 1.

(1) Države ugovornice će, na zahtjev, pružati jedna drugoj pravnu pomoć u građanskim i krivičnim stvarima pod uvjetima i na način utvrđen ovim ugovorom.

(2) Pod "građanskim stvarima" u smislu ovog ugovora podrazumijevaju se i privredne i porodične stvari.

(3) Pod "krivičnim stvarima" u smislu ovog ugovora podrazumijevaju se krivična djela i prekršaji.

(4) Pravnu pomoć ukazuju sudovi i drugi organi država ugovornica koji su, po propisima svoje zemlje, nadležni da odlučuju o stvarima iz st. (1) do (3) ovog člana.

Pravna zaštita i slobodan pristup sudovima i drugim organima

Član 2.

(1) Državljeni jedne države ugovornice imaju jednaku pravnu zaštitu u postupcima pred sudovima i drugim organima druge države ugovornice kao i njeni državljani.

(2) Državljeni jedne države ugovornice imaju na teritoriji druge države ugovornice slobodan pristup sudovima i drugim organima. Pred ovim organima oni mogu da zastupaju svoje interese, podnose zahtjeve i preduzimaju radnje pod istim uvjetima kao i njeni sopstveni državljani.

(3) Odredbe st. (1) i (2) ovog člana primjenjuju se i na pravna lica osnovana u skladu sa zakonima države ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi njihovo sjedište.

Obim pravne pomoći

Član 3.

Pravna pomoć, u smislu ovog ugovora, obuhvata: dostavljanje pismena, obavještenja i predmeta, i preduzimanje procesnih radnji (saslušanje stranaka, svjedoka, vještaka i drugih lica, oduzimanje predmeta, privremena predaja, uvidaj, vještačenje i dr.), primjenu određenih mjera, davanje obavještenja o propisima država ugovornica, priznanje i izvršenje sudskih i arbitražnih odluka i ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja, kao i druge vidove pravne pomoći koji su regulirani ovim ugovorom.

Organi saradnje

Član 4.

(1) Radi pružanja pravne pomoći, prema ovom ugovoru, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica međusobno komuniciraju preko svojih nadležnih organa i to:

- 1) za Bosnu i Hercegovinu - preko Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine;
- 2) za Crnu Goru - preko Ministarstva pravde Crne Gore.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, radi pružanja pravne pomoći u upravnim stvarima, predviđenim ovim ugovorom, kao i kod dostavljanja poziva za ostavinsku raspravu ili uzimanje nasljedničke izjave u ostavinskom postupku, sudovi i drugi nadležni organi jedne države ugovornice mogu neposredno komunicirati sa sudovima, drugim nadležnim organima i strankama u drugoj državi ugovornici.

(3) Odredbe stava (1) ovog člana ne isključuju komuniciranje diplomatskim, odnosno konzularnim putem, ako za to postoje opravdani razlozi.

(4) U hitnim slučajevima, u krivičnim stvarima, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica mogu komunicirati i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(5) U slučajevima iz stava (4) ovog člana, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica obavezni su da primjerak (kopiju) zamolnice u krivičnim stvarima dostave ministarstvu pravde.

Obaveza sačinjavanja zamolnice

Član 5.

(1) Zahtjev za pružanje pravne pomoći prema ovom ugovoru podnosi se u vidu zamolnice.

(2) Zamolnicu podnosi sud ili drugi nadležni organ države ugovornice kojoj je pravna pomoć potrebna (u daljnjem tekstu: država molilja) i upućuje je nadležnom sudu ili drugom nadležnom organu države ugovornice od koje se traži pravna pomoć (u daljnjem tekstu: zamoljena država).

Sadržina zamolnice

Član 6.

(1) Zamolnica sadrži:

- 1) naziv organa države molilje od koga potiče zamolnica, a po mogućnosti i naziv zamoljenog organa;
- 2) ime i prezime, podatke o rođenju, prebivalište ili boravište, zanimanje i državljanstvo, odnosno naziv i sjedište stranaka i njihovo svojstvo u postupku;
- 3) ime, prezime i adresu pravnih zastupnika stranaka, ako ih imaju;
- 4) oznaku spisa i opis slučaja za koji se traži pravna pomoć, a u krivičnim stvarima i pravnu kvalifikaciju učinjenog djela;
- 5) predmet zamolnice, a po potrebi i pitanja koja se imaju postaviti licu čije se saslušanje traži;
- 6) naziv akta i adresu lica kome treba izvršiti dostavljanje;
- 7) druge elemente predviđene ovim ugovorom za pojedine vidove pravne pomoći.

(2) Zamolnica i drugi akti koje u njenom prilogu dostavljaju sudovi i drugi organi država ugovornica moraju biti potpisani i snabdjeveni pečatom suda ili drugog organa od koga potiču.

(3) Zamoljena država može tražiti dodatna obavještenja i akte koji su joj potrebni za izvršenje zamolnice.

Jezik

Član 7.

(1) Zamolnica i akti koje treba priložiti uz zamolnicu saglasno odredbama ovog ugovora dostavljaju se na službenom jeziku države molilje.

(2) Odgovori na zamolnice dostavljaju se na jeziku zamoljene države.

(3) Akti koje treba uručiti licima u zamoljenoj državi dostavljaju se na službenom jeziku države molilje.

Način pružanja pravne pomoći

Član 8.

(1) Postupanje po zamolnicama vrši se po propisima zamoljene države.

(2) Izuzetno od odredbe stava (1) ovog člana, zamoljeni organ će, na zahtjev suda ili drugog organa od koga potiče zamolnica, moći da postupi na način koji je posebno označen u zamolnici, ako to nije u suprotnosti sa javnim poretkom zamoljene države.

Ustupanje zamolnice nadležnom organu

Član 9.

(1) Ako sud ili drugi nadležni organ kome je zamolnica upućena nije nadležan za postupanje, zamolnicu će bez odlaganja ustupiti nadležnom sudu ili drugom nadležnom organu na teritoriji zamoljene države, o čemu će obavijestiti organ koji mu je zamolnicu dostavio.

(2) Zamoljeni organ će preduzeti potrebne mjere za utvrđivanje prave adrese, ako se lice kome treba izvršiti dostavljanje ne može pronaći na adresi označenoj u zamolnici.

Nemogućnost udovoljenja zamolnici

Član 10.

Ako zamoljeni organ nije mogao da udovolji zamolnici, odmah će o tome obavijestiti organ države molilje i vratit će dostavljena akta uz navođenje razloga zbog kojih nije mogao da postupi po zamolnici.

Dokazivanje dostavljanja

Član 11.

Dostavljanje akata se dokazuje potvrdom o dostavljanju koja se sastavlja po propisima zamoljene države. U potvrdi o dostavljanju mora biti naznačeno mjesto i datum prijema i potpis primaoca ili označen drugačiji način dostavljanja.

Odbijanje pravne pomoći

Član 12.

(1) Zamoljena država će odbiti pravnu pomoć ako nisu ispunjeni uvjeti za pružanje pravne pomoći predviđeni ovim ugovorom.

(2) Zamoljena država može odbiti ukazivanje pravne pomoći ako smatra da bi udovoljenje zamolnice ugrozilo njen suverenitet ili bezbjednost ili bi bilo u suprotnosti sa njenim pravnim poretkom.

Troškovi ukazivanja pravne pomoći

Član 13.

(1) Svaka država ugovornica snosi troškove ukazivanja pravne pomoći koji su nastali na njenoj teritoriji, ako ovim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) Države ugovornice neće zahtijevati naknadu troškova za izvršene radnje po zamolnicama, osim nagrade za izvršeno vještačenje i druge troškove nastale povodom vještačenja, kao i troškove privremenog upućivanja lica lišenog slobode u zamoljenoj državi, kao svjedoka, na teritoriju države molilje.

(3) Vještačenje se može uvjetovati prethodnim polaganjem predujma kod zamoljenog suda, ako troškove vještačenja snosi stranka.

(4) Svjedoku ili vještaku koji se odazove pozivu suda države molilje pripada pravo na naknadu putnih troškova i troškova boravka, saglasno propisima države molilje.

(5) U pozivu će se navesti koje naknade pripadaju licima iz stava (4) ovog člana, a na njihov zahtjev daće im se predujam za pokriće troškova.

Zaštita svjedoka i vještaka

Član 14.

(1) Svjedok ili vještak koji se pojavljuje pred sudskim organima države molilje na osnovu poziva koji mu je dostavljen od strane sudskog organa zamoljene države ne može, bez obzira na njegovo državljanstvo, biti podvrgnut sudskom gonjenju, pritvoren zbog djela koje je predmet sudskog postupka u kome je traženo njegovo prisustvo ili za djelo koje je počinio prije nego što je napustio teritoriju države molilje, niti upućen da izdržava kaznu na osnovu neke ranije donesene sudske odluke.

(2) Odredba stava (1) ovog člana ne primjenjuje se ako svjedok ili vještak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritoriju države molilje u roku od 15 dana pošto mu je saopćeno da njegovo prisustvo više nije potrebno. U ovaj rok ne uračunava se vrijeme u kome svjedok ili vještak iz objektivnih razloga nije mogao da napusti teritoriju države molilje.

Obavještenje o propisima

Član 15.

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine i Ministarstvo pravde Crne Gore davat će, na zahtjev, jedno drugom tekst propisa koji važe ili su važili na teritoriji njihove države, a po potrebi i obavještenja o određenim pravnim pitanjima u vezi sa materijom koja je predmet ovog ugovora.

DRUGO POGLAVLJE PRAVNA POMOĆ U GRADANSKIM STVARIMA

1. Oslobođenje od davanja osiguranja parničnih troškova (cautio iudicatum solvi) i oslobođenje od plaćanja troškova sudskog postupka

Član 16.

(1) Od državljanina jedne države ugovornice koji učestvuje u postupku pred sudom druge države ugovornice kao tužilac ili umješak nije dozvoljeno zahtijevati osiguranje parničnih troškova samo zato što je strani državljanin i na teritoriji te države nema prebivalište.

(2) Predujam taksa i troškova postupka koje snosi stranka može se zahtijevati od državljanina druge države ugovornice pod istim uvjetima i u istom obimu kao i od sopstvenih državljanina.

(3) Odredbe st. (1) i (2) ovog člana shodno se primjenjuju i na pravna lica.

Član 17.

(1) Državljanini jedne države ugovornice kada se pojavljuju pred sudovima druge države ugovornice imaju pravo na oslobođenje od plaćanja sudskih taksa i troškova, kao i na besplatnu pravnu pomoć u toku postupka pod istim uvjetima i u istom obimu kao i njeni sopstveni državljani.

(2) Molbu u smislu stava (1) ovog člana stranka može podnijeti neposredno nadležnom sudu druge države ugovornice ili sudu države ugovornice čiji je državljanin, ako na njenoj teritoriji ima prebivalište ili boravište. Sud države ugovornice čiji je stranka državljanin dostavit će molbu nadležnom sudu druge države ugovornice na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

Član 18.

(1) Uvjerenje o imovnom stanju na osnovu kojeg se priznaju olakšice iz člana 17. stav (1) ovog ugovora, izdaje nadležni organ one države ugovornice na čijoj teritoriji molilac ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako molilac ima prebivalište ili boravište na teritoriji treće države, ovo uvjerenje na teritoriji treće države može izdati nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo države ugovornice čiji je on državljanin.

(3) Sud koji odlučuje o zahtjevu za ostvarivanje prava predviđenih u članu 17. stav (1) ovog ugovora može, po potrebi, tražiti dodatna obavještenja od organa države ugovornice čiji je molilac državljanin.

2. Postupanje po zamolnicama u građanskim stvarima

Član 19.

(1) Sudovi kojima su upućene zamolnice izvršit će ih što je moguće prije i primjeniti po potrebi ista prinudna sredstva kao i prilikom izvršenja zamolnica između domaćih sudova. Prinudna sredstva neće se primjenjivati ako se radi o ličnom dolasku stranaka.

(2) Sud ili drugi organ od koga potiče zamolnica bit će na svoj zahtjev blagovremeno obaviješten o vremenu i mjestu izvršenja tražene radnje kako bi eventualno zainteresirana stranka mogla tome da prisustvuje. Sudovi mogu vršiti ovo obavještenje neposredno.

Član 20.

(1) Države ugovornice pružat će jedna drugoj pomoć u utvrđivanju adrese lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji, ako se to traži radi ostvarivanja prava njihovih državljana u postupku pred organima nadležnim za odlučivanje u građanskim stvarima u smislu ovog ugovora i ako se u tu svrhu pruže odgovarajući podaci.

(2) Zahtjev iz stava (1) ovog člana upućuje se organu druge države ugovornice na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

3. Isprave

Oslobodenje od legalizacije

Član 21.

(1) Javne isprave koje je sastavio ili izdao sud ili drugi nadležni organ jedne države ugovornice i koje su snabdjevene potpisom i službenim pečatom nije potrebno dalje ovjeravati radi upotrebe pred organima druge države ugovornice. Isto tako, nije potrebna ni dalja ovjera privatnih isprava ako je ove ovjerio sud ili drugi nadležni organ.

(2) Odredba stava (1) ovog člana odnosi se i na prijepise javnih i privatnih isprava koje je ovjerio sud ili drugi nadležni organ.

Dokazna snaga javnih isprava

Član 22.

Javne isprave izdate od nadležnih organa jedne države ugovornice imaju pred organima druge države ugovornice istu dokaznu snagu kao i domaće javne isprave.

Dostavljanje isprava o ličnom statusu

Član 23.

(1) Države ugovornice dostavljat će jedna drugoj izvode iz matičnih knjiga kao i pravosnažne sudske odluke koje se odnose na lična stanja državljana druge države ugovornice.

(2) Za upis činjenica razvoda braka u matične knjige, na osnovu pravosnažne sudske odluke nije potrebno da se provede postupak priznanja predviđen članom 30. ugovora.

(3) Isprave i sudske odluke iz stava (1) ovog člana dostavljaju se, bez taksa i troškova, diplomatskom ili konzularnom predstavništvu.

(4) Izvodi iz matičnih knjiga umrlih dostavljat će se odmah, a ostali izvodi i sudske odluke krajem svakog tromjesečja.

4. Zaostavština

Član 24.

(1) Državljeni jedne države ugovornice mogu na teritoriji druge države ugovornice sticati imovinska prava na osnovu zakonskog ili testamentarnog nasljeđivanja pod istim uvjetima i u istom obimu kao i državljani te strane ugovornice.

(2) Državljeni jedne države ugovornice mogu izjavom posljednje volje (testamentom) raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriji druge države ugovornice.

Član 25.

(1) Ako je prema mjerodavnom pravu koje se primjenjuje na raspravljanje zaostavštine iz člana 24. ovog ugovora nasljednik država, pokretna imovina pripada državi ugovornici čiji je državljani bio ostavilac u vrijeme smrti, a nepokretna imovina državi ugovornici na čijoj se teritoriji ova imovina nalazi.

(2) Ako je ostavilac u vrijeme smrti imao dvojno državljanstvo država ugovornica, nasljednik pokretnih stvari je ona država u kojoj ostavilac imao prebivalište u vrijeme smrti.

5. Priznanje i izvršenje sudskih i arbitražnih odluka

Sudske odluke

Član 26.

(1) Država ugovornica priznat će i izvršit će na svojoj teritoriji, pod uvjetima utvrđenim ovim ugovorom, slijedeće sudske odluke donijete na teritoriji druge države ugovornice:

1) sudske odluke u građanskim stvarima, pod kojima se u smislu ovog ugovora podrazumijevaju i privredne i porodične stvari;

2) sudske odluke u krivičnim stvarima u dijelu kojim je odlučeno o imovinsko-pravnim zahtjevima.

(2) Sudskom odlukom u smislu stava (1) ovog člana smatra se i poravnanje zaključeno pred sudom, kao i odluka drugog tijela koja je u državi u kojoj je donesena, izjednačena sa sudskom odlukom, odnosno sudskim poravnanjem, ako se njom reguliraju odnosi u statusnim, porodičnim i imovinsko-pravnim odnosima s međunarodnim elementom.

Uvjeti za priznanje i izvršenje

Član 27.

(1) Sudske odluke iz člana 26. ovog ugovora priznaju se i izvršavaju ako su ispunjeni slijedeći uvjeti:

1) da je odluka pravosnažna i izvršna po zakonu države ugovornice na čijoj je teritoriji donesena;

2) da po zakonu države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži, donošenje odluke u toj pravnoj stvari nije u isključivoj nadležnosti domaćeg suda ili drugog organa;

3) da je stranka koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je sudska odluka donesena bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku, odnosno u slučaju procesne nesposobnosti bila pravilno zastupana, prema zakonu države ugovornice na čijoj je teritoriji odluka donesena;

4) da između istih stranaka u istoj stvari na teritoriji države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži nije od suda ranije već donesena pravosnažna odluka ili priznata neka druga strana sudska odluka;

5) da između istih stranaka u istoj stvari nije pokrenut postupak pred sudom one države ugovornice u kojoj se traži priznanje, odnosno izvršenje prije postupka u kome je odluka čije se priznanje, odnosno izvršenje traži bila donesena;

6) da priznanje, odnosno izvršenje odluke nije u suprotnosti sa javnim poretkom države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži.

Priznavanje odluka o ličnom statusu

Član 28.

Sudske odluke jedne državne ugovornice donijete u bračnim sporovima i u sporovima radi utvrđivanja i osporavanja oćinstva ili materinstva, odnosno odluke koje se odnose na lična stanja (status) sopstvenih državljana ili državljana druge države ugovornice priznat će se i bez preispitivanja od strane suda uvjeta predviđenih u članu 27. ovog ugovora pod uvjetom da nisu u suprotnosti sa propisima koji se primjenjuju u ovim stvarima na teritoriji države u kojoj se traži priznanje.

Arbitražne odluke

Član 29.

(1) Država ugovornica priznat će i izvršit će na svojoj teritoriji odluke izabranih sudova, kao i pred njima sklopljena poravnanja u privrednim stvarima (u daljnjem tekstu: arbitražne odluke) donesene na teritoriji druge države ugovornice.

(2) Na priznanje i izvršenje odluke iz stava (1) ovog člana shodno se primjenjuju odredbe člana 27. ovog ugovora.

(3) Priznanje i izvršenje odluke iz stava (1) ovog člana će se odbiti ako nisu ispunjeni uvjeti iz stava (2) ovog člana i ako se utvrdi:

1) da arbitražna odluka nije zasnovana na pismenom sporazumu o nadležnosti izabranog suda koji je donio odluku (u daljnjem tekstu: ugovor o arbitraži);

2) da ugovor o arbitraži nije punovažan po zakonu kome su ga stranke podvrgle, kao i zakonu države ugovornice u kojoj se traži priznanje, odnosno izvršenje;

3) da sastav arbitražnog suda ili arbitražni postupak nisu bili u skladu sa ugovorom o arbitraži;

4) da je arbitražni sud prekoračio granice svog ovlašćenja određene ugovorom o arbitraži;

5) da je arbitražnu odluku poništio ili obustavio nadležni organ države ugovornice u kojoj je odluka donesena.

(4) Ako je izabrani sud prekoračio ovlašćenja iz ugovora o arbitraži, arbitražna odluka će se, ako su ispunjeni ostali uvjeti i ako je to moguće, priznati i izvršiti u onom djelu za koji je sud bio ovlašćen.

Zahtjev za priznanje i izvršenje

Član 30.

(1) Zahtjev za priznanje i izvršenje sudske i arbitražne odluke zainteresovana stranka podnosi nadležnom sudu države ugovornice u kojoj se traži priznanje i izvršenje ili nadležnom sudu države ugovornice gdje je odluka donijeta, koji će zahtjev dostaviti na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

(2) Uz zahtjev za priznanje i izvršenje sudske odluke prilažu se:

1) izvornik ili ovjereni prijepis sudske odluke ili poravnanja sa potvrdom da je odluka pravosnažna i izvršna, ako to ne proizilazi iz odluke;

2) potvrda da je stranka koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je odluka donijeta bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku, odnosno da je procesno nesposobna stranka bila pravilno zastupana u skladu sa zakonom države ugovornice čiji je organ donio odluku.

(3) Uz zahtjev za priznanje i izvršenje arbitražne odluke prilažu se:

1) izvornik ili ovjereni prijepis odluke izabranog suda ili poravnanja koje je pred njim zaključeno;

2) izvornik ili ovjereni prijepis sporazuma o nadležnosti izabranog suda.

Postupak priznanja i izvršenja

Član 31.

(1) Postupak priznanja i izvršenja odluke provodi se po zakonu države ugovornice na čijoj teritoriji se traži priznanje i izvršenje.

(2) Sud koji odlučuje o zahtjevu za priznanje i izvršenje odluke ograničit će se samo na utvrđivanje postojanja uvjeta predviđenih u čl. 27. do 30. ovog ugovora.

Član 32.

Primjena odredbi koje se odnose na izvršenje sudskih ili arbitražnih odluka ne može biti u suprotnosti sa propisima država ugovornica koji se odnose na transfer novca i iznošenje stvari dobijenih izvršenjem.

TREĆE POGLAVLJE PRAVNA POMOĆ U KRIVIČNIM STVARIMA

Opći vidovi pravne pomoći

Član 33.

(1) Opći vidovi pravne pomoći obuhvataju:

1) izvršenje procesnih radnji, kao što su pozivanje i dostavljanje pismena, saslušanje okrivljenog, ispitivanje svjedoka i vještaka, uvidaj, pretres prostorija i lica, privremeno oduzimanje predmeta;

2) primjenu mjera, kao što su nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija i optička snimanja lica, kontrolirana isporuka, pružanje simulovanih poslovnih usluga, sklapanje simulovanih pravnih poslova, angažovanje prikrivenog istražitelja, pretraga računara i obrada podataka;

3) razmjenu obavještenja i dostavljanje pismena i predmeta koji su u vezi sa krivičnim postupkom u državi molilji, dostavljanje podataka bez zamolnice, korištenje audio i video konferencijske veze, formiranje zajedničkih istražnih timova;

4) privremenu predaju lica lišenog slobode radi ispitivanja pred nadležnim organom države molilje;

5) i druge vidove pravne pomoći predviđene ovim ugovorom.

(2) Uz zamolnicu za pretres lica ili prostorija ili zapljenu, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, prilaže se jedan primjerak ili ovjeren prijepis odluke organa koji moli ovu radnju.

(3) Predmete i izvornike akata i pismena koji su dostavljeni radi izvršenja zamolnice, strana molilja vratiće što prije zamoljenoj državi, ukoliko ih se ona ne odrekne.

Pozivi

Član 34.

U pozivu osumnjičenom, okrivljenom, optuženom, svjedoku, vještaku ili drugom učesniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države, ne smije biti zapriječena prinudna mjera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne smije biti izrečena sankcija.

Privremena predaja lica lišenog slobode

Član 35.

(1) Ukoliko država ugovornica, koja provodi krivični postupak pozove, kao svjedoka ili radi suočenja, lice koje je lišeno slobode u drugoj državi ugovornici, to lice će se, ukoliko se s tim saglasi, privremeno predati državi molilji.

(2) Država molilja dužna je da privremeno predato lice vrati u roku koji odredi zamoljena država.

(3) Predaja će se odbiti:

1) ako se lice lišeno slobode s tim ne saglasi;

2) ako bi usljed predaje moglo doći do produženja njegovog lišenja slobode;
3) ako po mišljenju zamoljene države, postoje drugi važni razlozi protiv njegove predaje državi molilji.

(4) Predaja se može odložiti ako je prisustvo lica lišenog slobode potrebno u krivičnom postupku koji se vodi na teritoriji zamoljene države.

(5) Ako treća država treba da preda jednoj od država ugovornica lice lišeno slobode, preko teritorije druge države ugovornice, druga država ugovornica će, pridržavajući se odredaba ovog ugovora, odobriti tranzit lica lišenog slobode, ako ono nije državljanin te države ugovornice.

(6) U slučaju iz stava (1) ovog člana predato lice mora biti u pritvoru na teritoriji države molilje, a u slučaju iz stava (5) ovog člana na teritoriji zamoljene države za tranzit, ukoliko država od koje je zatražena predaja ne zahtijeva da ono bude pušteno na slobodu.

(7) Ako zamoljena država udovolji zamolnici, država molilja je dužna da lice lišeno slobode drži u pritvoru za vrijeme njegovog boravka na njenoj teritoriji i da ga, po preduzetoj radnji pravne pomoći, odmah vrati zamoljenoj državi ukoliko ona ne zahtijeva da bude pušteno na slobodu. Predato lice uživa zaštitu predviđenu u članu 14. ovog ugovora.

Zaštita lične slobode

Član 36.

(1) Lice koje je pozvano da se pojavi pred sudom države molilje, da bi krivično odgovaralo za djelo koje mu se stavlja na teret, ne smije, nezavisno od državljanstva, na njenoj teritoriji biti gonjeno ili pritvoreno niti mu se na bilo koji način smije oduzeti ili ograničiti sloboda za djela i osude koji nisu navedeni u pozivu, a potiču iz vremena prije njegovog odlaska iz države molilje.

(2) Krivično gonjenje, lišenje slobode ili bilo kakvo drugo ograničenje lične slobode dozvoljeno je ako se pozvani, nakon što njegova prisutnost po izjavi suda više nije potrebna, zadrži više od 15 dana na teritoriji države molilje iako je mogao napustiti ili ako se nakon napuštanja teritorije države molilje dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Prisustvo radnjama pravne pomoći

Član 37.

(1) Na izričitu molbu države molilje, zamoljena država obavijestit će je o mjestu i vremenu izvršenja zamolnice.

(2) Predstavnici zainteresovanih pravosudnih organa i lica koja učestvuju u krivičnom postupku, kao i njihovi pravni zastupnici mogu prisustvovati prilikom preduzimanja radnje pravne pomoći ako se s tim saglasi zamoljena država ugovornica. Ova lica uživaju zaštitu predviđenu u članu 14. Ugovora.

(3) Izjavu za prisustvovanje predstavnika zainteresovanih pravosudnih organa i drugih lica države molilje u smislu stava (2) ovog člana u Bosni i Hercegovini daje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, a Crnoj Gori daje Ministarstvo pravde Crne Gore, uz prethodnu saglasnost organa zamoljene države pred kojim se vodi postupak.

Zajednički istražni timovi

Član 38.

(1) Ako to opravdavaju okolnosti slučaja, sporazumom nadležnih pravosudnih organa država ugovornica mogu se formirati zajednički istražni timovi radi preduzimanja koordiniranih i usklađenih istražnih radnji, naročito kada se radi o teškim oblicima kriminala.

(2) Zajednički istražni tim se formira za svaki konkretan slučaj, na način što zahtjev putem Ministarstva pravde podnosi nadležni organ koji predlaže formiranje zajedničkog istražnog tima, a isti se dostavlja Ministarstvu pravde druge države ugovornice, koje taj zahtjev prosljeđuje nadležnom organu te države.

(3) Odluku o prihvatanju zahtjeva za formiranje zajedničkog istražnog tima donosi nadležni organ zamoljene države, koji istovremeno i formira dio tima strane ugovornice.

(4) Sporazum o formiranju zajedničkog istražnog tima zaključuju rukovodioci pravosudnih organa iz čijeg sastava je sastavljen zajednički istražni tim.

(5) Zajednički istražni tim dostavit će izvještaj o svome radu Ministarstvu pravde.

(6) Sporazumom o formiranju zajedničkog istražnog tima, određuje se vođa tima, članovi, delegirani članovi tima, nadležnost i vrijeme djelovanja tima.

(7) Delegirani članovi tima imaju pravo da prisustvuju svim istražnim radnjama koje provodi zajednički istražni tim, izuzev onim kojima to nije dozvoljeno po domaćem pravu države na čijoj teritoriji se provodi istražna radnja.

(8) Zajednički istražni tim preduzima procesne i druge radnje na teritoriji država ugovornica.

(9) Zajednički istražni tim djeluje i postupa u skladu sa krivičnim zakonodavstvom države ugovornice na čijoj se teritoriji preduzma istražna radnja u cilju prikupljanja podataka i dokaza.

(10) Informacije koje bi bile važne nadležnim organima dvaju država ugovornica, a do kojih su članovi ili delegirani članovi tima došli tokom svog rada u timu, mogu se, uz saglasnost obje strane koristiti i za krivični progon u slučajevima za koje nije formiran zajednički istražni tim.

Obavještenja iz kaznene evidencije

Član 39.

(1) Države ugovornice obavještavaju jedna drugu o svim osudama državljana druge države ugovornice, odnosno lica koje su rođene na teritoriji druge države ugovornice. Obavještenja o osudama države ugovornice dostavljaju preko organa iz člana 4. stav (1) ovog ugovora.

(2) Pravosudni organ jedne države ugovornice pred kojim se vodi krivični postupak može od državnog organa druge države ugovornice nadležnog za vođenje krivične evidencije i direktno zatražiti izvod iz krivične evidencije.

(3) Države ugovornice, na molbu, dostavit će jedna drugoj podatke o licima koja su državljanima druge države ugovornice, a koja se nalaze pod istragom ili protiv kojih je pokrenut krivični postupak na teritoriji druge države ugovornice.

Dostavljanje podataka i bez zamolnice

Član 40.

(1) Države ugovornice mogu i bez prethodno upućene zamolnice dostavljati jedna drugoj podatke o krivičnim djelima i počiniocima do kojih su došle, ukoliko smatraju da bi ti podaci mogli biti od koristi za pokretanje ili vođenje krivičnog postupka ili bi mogli dovesti do upućivanja zamolnice u skladu sa odredbama ovog ugovora.

(2) Dostavljanje podataka iz stava (1) ovog člana vrši se samo u slučaju da to ne ometa vođenje krivičnog postupka pred domaćim pravosudnim organima.

Odbijanje pravne pomoći

Član 41.

Države ugovornice će odbiti pravnu pomoć:

1) ako djelo, koje je navedeno u zamolnici, po pravu zamoljene države nije krivično djelo;

2) ako je zamolnica u vezi sa djelom, koje je po mišljenju zamoljene države, političke ili vojne prirode.

Ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja

Član 42.

(1) Ako je državljanin jedne države ugovornice ili lice koje na njenoj teritoriji ima prebivalište učinilo krivično djelo na teritoriji druge države ugovornice, koje je propisano kao krivično djelo u objema državama ugovornicama, država ugovornica u kojoj je djelo učinjeno može zamoliti drugu državu ugovornicu da preuzme krivično gonjenje.

(2) Osim uvjeta iz stava (1) ovog člana, prilikom donošenja odluke o ustupanju progona cijenit će se i sljedeće okolnosti:

1) mogućnost osiguranja prisustva okrivljenog,

2) mogućnost izvršenja presude ukoliko ista bude donesena,

3) u kojoj državi će biti ostvarena bolja rehabilitacija lica ukoliko bude osuđeno,

4) mjesto gdje se nalazi glavni ili veći dio dokaznog materijala,

5) da li se okrivljeni u zamoljenoj državi nalazi na izdržavanju kazne ili treba da izdržava kaznu koja podrazumijeva lišenje slobode,

6) mogućnost osiguranja imovinsko-pravnih zahtjeva i drugi interesi oštećenih.

(3) Prilikom donošenja odluke o ustupanju krivičnog gonjenja za krivična djela protiv čovječnosti i međunarodnog humanitarnog prava posebno će se cijeniti državljanstvo i prebivalište osumnjičenih, okrivljenih ili optuženih.

(4) U slučaju da se protiv lica iz stava (3) ovog člana vodi krivični postupak za isto krivično djelo u obje države ugovornice, odluka o ustupanju krivičnog gonjenja bit će donesena na osnovu okolnosti iz navedenog stava.

(5) Nadležni organi zamoljene države provode krivični postupak u skladu sa propisima te države.

Član 43.

(1) U zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja mora biti opisano činjenično stanje i moraju biti navedeni što potpuniji podaci o okrivljenom, njegovom državljanstvu i prebivalištu ili boravištu.

(2) Uz zamolnicu se prilažu:

1) spisi u izvorniku ili ovjerenom prijepisu;

2) dokaz o državljanstvu, prebivalištu, odnosno boravištu lica za koje se moli preuzimanje krivičnog gonjenja;

3) izvod odredbi iz krivičnog zakona koje se u toj krivičnoj stvari primjenjuju u državi molilji;

4) izjave oštećenih ili pisanu informaciju o razlozima zbog kojih izjavu nije moguće pribaviti;

(3) Izjava oštećenog lica koja je potrebna za pokretanje krivičnog postupka u državi molilji ima pravno dejstvo i u zamoljenoj državi.

(4) Zamoljena država obavještava državu molilju da li je preuzela krivično gonjenje. Ako zamoljena država ne prihvati zamolnicu za preuzimanje krivičnog gonjenja, odmah će obavijestiti državu molilju i vratiti joj spise koji su dostavljeni uz zamolnicu.

Zahtjev za pritvaranje prije podnošenja zamolnice

Član 44.

(1) U hitnim slučajevima nadležni organ države ugovornice može podnijeti zahtjev za privremeno pritvaranje prije podnošenja zamolnice.

(2) Zahtjev sadrži:

1) podatke potrebne za utvrđivanje identičnosti lica za koje će biti zahtijevano njegovo izručenje ili će se ustupiti krivični postupak;

2) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju djela;

3) izjavu o postojanju sudske ili tužilačke odluke;

4) izjavu da će biti podnesena molba za izručenje ili zamolnica.

(3) Zahtjev se podnosi nadležnom organu zamoljene države direktno, preko ministarstva pravde ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(4) Privremeni pritvor može trajati najduže 18 dana, u kom roku je država molilja dužna da dostavi molbu za izručenje ili zamolnicu za ustupanje krivičnog postupka.

Član 45.

Pravosudni organi države molilje privremeno se odriču mjera gonjenja za djela navedena u zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja. Od takvih mjera se u svakom slučaju odustaje:

1) ako je nadležni sud ili nadležni organ zamoljene države ugovornice konačno obustavio krivični postupak zbog nedostatka dokaza ili zato što učinjeno djelo nije krivično djelo;

2) ako je okrivljeni u zamoljenoj državi ugovornici pravosnažno oslobođen;

3) ako je odluka suda koja je donesena u zamoljenoj državi ugovornici već izvršena ili izvršenju nema mjesta po zakonu ili zbog akta o pomilovanju ili amnestiji, ili je prema pravu zamoljene države nastupila zastarjelost.

Član 46.

Zamoljena država ugovornica obavještava državu molilju o ishodu krivičnog postupka u vezi sa zamolnicom za preuzimanje krivičnog gonjenja i radi toga dostavlja pravosnažnu odluku u izvorniku ili ovjerenom prijepisu.

ČETVRTO POGLAVLJE

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 47.

(1) Ovaj ugovor podliježe ratifikaciji.

(2) Ugovor stupa na snagu danom prijema posljednje od nota, kojima se države ugovornice uzajamno obavještavaju o provedenom postupku ratifikacije u skladu sa njihovim zakonodavstvom.

(3) Ugovor se zaključuje na neodređeno vrijeme. Svaka država ugovornica može ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem, sa otkaznim rokom od šest mjeseci od dana prijema obavještenja o otkazivanju.

(4) Danom stupanja na snagu ovog ugovora prestaje da važi Ugovor između Bosne i Hercegovine i Srbije i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima zaključen 24. februara 2005. godine, u dijelu koji se odnosi na Crnu Goru.

Ovaj ugovor je sačinjen u Sarajevu, dana 9. jula 2010. godine, u dva istovjetna primjerka, svaki na službenim jezicima Bosne i Hercegovine - bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku, i na crnogorskom jeziku, s tim da su svi tekstovi podjednako vjerodostojni.

ZA BOSNU I HERCEGOVINU

ZA CRNU GORU

Bariša Čolak

Miraš Radović
